

Книга Йоеля і лаодикійська Церква адвентистів сьомого дня - Номер тридцять сім

Jeff Pippenger
2026-01-29

Номер тридцять сім

У сні Вільяма Міллера початковій «метушні», коли люди почали чинити безлад із коштовностями, передувало те, що Міллер зібрав коштовності й покликав: «Прийдіть і подивіться». Христос, у постаті чоловіка з щіткою для сміття, користується мітлою, щоб вимести непотріб, зібрати коштовності в значно більшу скриньку, і тоді Він покликав Міллера: «Прийди і подивися». Коли Христос розпочинає Свою працю з мітлою, кімната порожня, бо Міллер занотував, що «відчинилися двері, і в кімнату увійшов чоловік, і тоді всі люди вийшли з неї; і він, маючи в руці щітку для сміття, відчинив вікна й почав вимітати з кімнати бруд і сміття».

Чоловік із щіткою для сміття входить до кімнати після того, як усі люди її залишили. У 2023 році чоловік із щіткою для сміття увійшов до порожньої кімнати, бо рух ста сорока чотирьох тисяч було розбито й розсіяно. Істини, представлені Таблицями Авакума 2012 року, були поховані в смітті, і кімната була порожня. Чоловік із щіткою для сміття — це Той, Хто прийшов після Івана Хрестителя, про Якого Іван сказав, що має віяло, і що Він тим віялом ретельно очистити Свій тік.

Я справді хрещу вас водою на покаєння; але Той, Хто йде за мною, сильніший за мене; я недостойний понести Його взуття; Він хреститиме вас Святим Духом і вогнем. У Його руці віяльна лопата, і Він ретельно очистити Свій тік, і збере пшеницю Свою до житниці; а полову спалить негасимим вогнем. Тоді приходить Ісус із Галилеї до Йордану до Йоана, щоб хреститися від нього. Матвія 3:11–13.

Галілея є символом переломного моменту; місце на Йордані, куди Ісус прийшов, щоб охреститися, називається Віфавара, що означає «переправа», і вказує на місце, де стародавній Ізраїль перейшов у Землю Обітовану. Коли Ісус прийняв Хрещення, Він став Ісусом Христом. Галілея, Йордан, Віфавара і те, що Ісус став Христом, усі разом підкреслюють зміну диспенсації, яку також символізують двері, особливо для філадельфійців, яким дано ключ від дверей, що відчиняються й зачиняються.

І ангелові церкви у Філадельфії напиши: Так говорить Святий, Істинний, Той, Хто має ключ Давида, Хто відчиняє, і ніхто не зачинить; і зачиняє, і ніхто не відчинить: Я знаю твої діла: ось Я поставив перед тобою відчинені двері, і ніхто не може їх зачинити, бо ти маєш небагато сили, і зберіг Моє слово, і не відрікся від Мого імені. Об'явлення 3:7, 8.

Коли Христос "відчинив" "двері" і "увійшов до кімнати", то це була "Його кімната", бо Він досконало очищає "Свою підлогу". Якщо це Його підлога, то це Його кімната.

У Капернаумі Ісус мешкав у перервах між Своїми подорожами туди й назад, і місто стало відоме як «Його власне місто». Капернаум стояв на березі Галілейського моря і поблизу меж прекрасної Генісаретської рівнини, якщо не власне на ній. Бажання віків, 252.

Він входить у Свій покій, щоб зібрати Свою пшеницю та зібрати й спалити кукіль. Зміна домобудівництва, представлена Галілеєю, Йорданом, Віфаварою, хрещенням, переходом від Івана до Ісуса, узгоджується з переходом від воюючої церкви Лаодикії до торжествуючої церкви Філадельфії. Він увійшов у Свій покій у липні 2023 року. Міллер заплющив очі в метушні 18 липня 2020 року, а коли він розплющив очі, у кімнаті не було нікого; істина була похована під оманною, і тоді чоловік із щіткою для сміття відчинив вікна й почав вимітати сміття геть.

"Віяло Його в руці Його, і Він дочиста очистити тік Свій, і збере пшеницю Свою до житниці." Матвія 3:12. Це був один із періодів очищення. Словами істини полова відділялася від пшениці. Бо вони були надто марнославні й самоправедні, щоб прийняти докір, занадто прив'язані до світу, щоб прийняти життя смирення, багато хто відвернувся від Ісуса. Багато хто й досі чинить так само. І сьогодні душі випробовуються так само, як і ті учні в синагозі в Капернаумі. Коли істина доходить до серця, вони бачать, що їхнє життя не відповідає волі Божій. Вони бачать потребу в цілковитій зміні самих себе; але не бажають узятися за справу самозречення. Тому вони гніваються, коли їхні гріхи викриваються. Вони відходять, ображені, так само, як учні залишили Ісуса, нарікаючи: "Жорстке це слово; хто може його слухати?" Бажання віків, 392.

В останній день 2023 року, що межує з першим днем 2024 року, Лев з племені Юди почав поступово знімати печаті з одкровення про Себе. Відповідно до трьохетапного випробувального процесу розпечатування дванадцятого розділу Даниїла, відтак мали бути три випробування, позначені як «очищені, убілені й випробувані».

І він сказав: Іди своєю дорогою, Даниїле, бо ці слова закриті та запечатані аж до часу кінця. Багато хто очиститься, вибілиться й буде випробуваний; а безбожні чинитимуть безбожно; і жоден із безбожних не зрозуміє, а мудрі зрозуміють. Даниїла 12:9, 10.

Перший ангел символізує очищення, оскільки грішник, викритий у грісі, покладає свої гріхи на жертву у дворі, де він виправдовується кров'ю.

Потім кров вносять у Святе, де процес освячення святості представлений як побілення через омивання кров'ю з двору. Праведність там виявляється в тих, що перемагають кров'ю та словом свого свідчення.

Потім їх випробовують, і в останні дні вони виявляються вдсятеро кращими за всіх інших мудреців Вавилону. Третє випробування — це етап, на якому вони прославляються у

Святому Святих і відокремлені від іншого класу тих, що іменують себе мудрецами. Те третє випробування — це недільний закон, а перше випробування — це заклик першого ангела повернутися до підвалин, бо на наступному етапі зводиться храм. Той наступний етап — це звістка другого ангела про відокремлення, за якою настає лакмусова проба третього ангела.

У 2023 році перший ангел з'явився так само, як він учинив 11 серпня 1840 року, коли зійшов із ісламською звісткою другого горя. Він зійшов так само, як і під час подій 11 вересня, із ісламською звісткою третього горя та закликом повернутися на стародавні стежки. Підвалини історії міллеритів були закладені, коли звістка другого горя сповнилася 11 серпня 1840 року. Тоді зійшов ангел десятого розділу Об'явлення, тим самим прообразивши зішестя ангела вісімнадцятого розділу Об'явлення та настання третього горя.

Йосія Літч — історичний діяч, пов'язаний із закладенням підвалин, що відбулося 11 серпня 1840 року. Ім'я «Йосія» означає «підвалину Бога», а цар Йосія у священній історії репрезентує реформацію за Йосії, що включала віднайдення Мойсеєвого прокляття, похованого серед непотребу у святині, так само, як дорогоцінності Міллера були поховані в кімнаті.

Цар Йосія помер у Мегіддо, що є Армагеддоном шістнадцятого розділу Книги Одкровення. Реформа Йосії була виконанням пророцтва, проголошеного непокірним пророком, коли Єровоам поставив два жертovníки в Бетелі та Дані. Той непокірний пророк помер між ослон і левом. Цар Йосія був передречений поіменно, і його реформа була частиною цього пророцтва, у якому передбачалося, що майбутній цар Йосія зруйнує саме той жертovníк, де непокірний пророк протистояв злону цареві Єровоаму.

Йосія означає «підвалина Бога», і цар Йосія виконав пророцтво, дане приблизно за 340 років до його царювання. Він очолив відродження та реформацію, що врешті-решт привели його до того самого жертovníка, біля якого пророк із Юдеї протистояв цареві Єровоаму. Прибувши туди, Йосія розтрощив жертovníк, як про це було сказано в пророцтві. Ті два жертovníки Єровоама були навмисними підробками Єрусалимського храму, настільки, що Єровоам установив фальшиві свята. Чинячи так, він по суті повторював те, що вчинив Аарон із золотим тельцем. Бунт Аарона лежав в основі священної історії давнього Ізраїлю. Він стався тоді, коли Мойсей отримував Закон, який є підвалиною Божого правління.

Заколот Аарона був основоположним заколотом, і він повторився, коли Єровоам заснував Ізраїль із десяти північних племен. Мойсей докорив Ааронові, а Мойсей є альфа, або підвалина, щодо Христа — омеги. Аарон і Мойсей представляють два класи в основоположному заколоті, а третій клас — це герої, які стали на бік Мойсея — левіти. Цар Єровоам і пророк з Юди — це два класи в основоположному заколоті північного царства, і знову-таки левіти — герої.

Під час основоположного відступництва Єровоама пророк із Юди докорив йому й пророкував про царя, ім'я якого буде «Підвалина Божа» — Йосія. Виконання передреченої реформації включало те, що, коли Йосія розпочав своє відродження та реформу, було віднайдено Мойсеєве прокляття, а читання священних слів Мойсея наповнило силою

відродження та реформу, які вже розпочалися. Йосія, очевидно пророчий символ, уособлює відродження та реформу, що наповнюються силою, коли відкривається пророцтво з писань Мойсея.

Засадниче відступництво в оповіді про царя Єровоама уособлене царем Ізраїля, а також пророком із Юди, який був посланий із божественним проголошенням проти засадничого відступництва Єровоама та з настановами для пророка, що визначали, якого шляху уникати, повертаючись до Юди. Пророк із Юди відкинув прохання Єровоама залишитися, але згодом прийняв запрошення лживого пророка з Вефіля і запечатав свою долю. Непослушний пророк помре між ослом і левом, а потім буде похований у гробниці лживого пророка.

11 серпня 1840 року сповнилося пророцтво про друге горе, і були закладені підвалини адвентизму. Джозія Літч виклав це пророцтво 1838 року, а за десять днів до 11 серпня 1840 року він уточнив свої розрахунки і передрік 11 серпня 1840 року як день, коли припиниться панування Османської імперії, у виконання пророцтва про іслам другого горя.

Цар Йосія символізує остаточне відродження та реформацію, бо кожен пророк говорить про останні дні виразніше, ніж про будь-які попередні дні. Цар Йосія символізує остаточне відродження та реформацію, і цю реформацію в Біблії окреслено пророцтвом. Книга пророка Йоїла окреслює остаточне відродження та реформацію, що відбудуться серед тих, які становитимуть сто сорок чотири тисячі. Відродження за днів Йосії відбувалося у двох етапах: воно розпочалося, а тоді було розпечатано пророцтво, що надало ділу додаткового імпульсу. Ці два етапи — ранній і пізній дощ, як це викладено в книзі пророка Йоїла, і як це сповнилося у книгах Дій апостолів, а потім знову сповнилося в історії міллеритського руху.

У засадничих бунтах Аарона, царя Єровоама та пророка з Юдеї — аж до царя Йосії, а далі й до Джосая Літча — окреслюється лінія свідчення щодо засадничого випробування. Засадниче випробування є першим випробуванням, за яким слідує храмове випробування, коли встановлюється верхній камінь. Після цього настає третє випробування — лакмусове випробування.

Лінія, що простягається від золотого тельця, через жертovníки Єровоама у Вефілі та Дані, до царя Йосії й аж до Джозії Літча, являє собою низку пророчих кроків, які ведуть до основоположного випробування 9/11. Коли під час 9/11 впали велетенські будівлі Нью-Йорка, пророцтво про третє «горе» окреслило це випробування, закликаючи до повернення на стародавні основоположні шляхи, бо паралель між 11 серпня 1840 року та 9/11 була видимою для будь-якого лаодикійського Адвентиста сьомого дня, який хотів це побачити. У ці дні теорій змови, які загалом є правдивими, участь «Аль-Каїди» у 9/11 часто ставиться під сумнів, але «Аль-Каїда» означає «фундамент», і вони як організація з'явилися за рік до часу кінця в 1989 році — а саме 11 серпня 1988 року.

Якщо не зауважити цих подробиць щодо пророчої символіки підвалин, багато втрачається. 11 вересня на першому етапі було закладено підвалини. На другому етапі храм завершено, коли встановлюється верхній камінь. Третій етап — це зачинені двері недільного закону. Від 11 вересня до недільного закону вістка спрямована насамперед до лаодикійських

Адвентистів сьомого дня, бо суд починається від дому Божого, і для дому Божого він закінчується при недільному законі. Там і тоді лаодикійський Адвентизм сьомого дня буде залишений осторонь; як це сталося з протестантами в міллеритській історії, і з юдеями в історії Христа, і як сталося з тими, що померли протягом сорока років в історії Мойсея.

Третє горе 9/11 мало прообраз у другому горі 11 серпня 1840 року, і на цьому рівні обидві віхи представлені ослон, першим символом ісламу в біблійному пророцтві. Недільний закон є знаком звіра, і того звіра часто зображають як лева, тим самим фальсифікуючи Лева із коліна Юдиного. Недільний закон — це лев, а непокірний пророк з Юди помер між ослон і левом та був похований у тій самій могилі, що й лжепророк із Бет-Елу. Він помер у пророчому періоді від 9/11 до недільного закону, який є пророчим періодом від осла до лева. Той випробувальний період є могилою лжепророка з Бет-Елу, який поховав непокірного пророка з Юди у своїй власній могилі.

Царство Єровоама, представлене як підробка царства Юди, де розташовані Єрусалим і храм, репрезентувало протестантів міллеритської історії, які вже не були Божим народом. Вони втратили свій завітний статус між 11 серпня 1840 року та закриттям дверей 22 жовтня 1844 року. Та історія відповідає періоду від 9/11 до недільного закону, і з цієї причини непокірний пророк Юди похований у тій самій могилі, що й відступницькі протестанти, яких репрезентував лжепророк з Вефілю.

Загалом цар Йосія був добрим царем, але він помер при Мегіддо — очевидне й пряме застосування до Армагеддону. Він збочив, відкинувши попереджувальне послання Нехо. Нехо, цар Єгипту, а отже цар півдня, прямував, щоб воювати проти Вавилону, царя півночі. Йосія представляє юдеїв, які загинуть під час Армагеддону, бо вони відкинули попереджувальне послання про битву царя півдня та царя півночі в книзі Даниїла 11:40-45. Те послання стало підвалиною на 9/11.

Перше випробування — це заклик першого ангела повернутися до підвалин.

Друге випробування — це заклик другого ангела відокремитися та завершити храм.

Третє випробування є лакмусовим тестом третього ангела щодо печатки або знака.

Перше випробування — це випробування підвалин, і в 2024 році приблизно половина тих, хто брав участь у суботніх зустрічах у Zoom, відійшла через єдину доктринальну суперечку, представлену на таблиці 1843 року. Та суперечка точилася навколо символу, який утверджує видіння Божого народу в останні дні. У полеміці міллеритів протестанти твердили, що Антіох Епіфан або іслам є силою, яка звеличує себе і падає, щоб утвердити видіння в чотирнадцятому вірші одинадцятого розділу Даниїла.

І в ті часи постане багато хто проти царя півдня; також грабіжники з твого народу піднесуться, щоб утвердити видіння; але вони впадуть. Даниїла 11:14.

Чи були грабіжниками Твого народу іслам або Антіох Епіфан, чи ж це був Рим, як визначав Міллер? Міллер розумів, що спустошувальні сили язичництва й папства були тією силою,

що звеличувала себе, вони впали і були грабіжниками Божого народу. Цей аргумент подано на таблиці, яка була «спрямована рукою Божою і не повинна бути змінена», і він є єдиним на будь-якій із таблиць Авакума зображенням, що ідентифікує подію, яка не мала безпосереднього посилання в пророчому Слові. Це посилання на таблиці мало підкреслити той засадничий аргумент як символ відокремлювальної сили Божого пророчого Слова.

У 2024 році приблизно половина учасників Zoom-групи покинула через хибне розуміння, ніби саме Сполучені Штати утверджують видіння, а не Рим, як це так переконливо відстоювали міллеріти.

Очищення, що розпочалося 2023 року, почалося тоді, коли Христос увійшов до покою зі Своїм віялом, а віяло — це Його слова істини. Коли Він увійшов до Свого покою, цей покій був порожній, без людей, тому Він збудив голос у пустелі, щоб приготувати дорогу Господню. Цей голос мав приготувати дорогу для Посланця Заповіту, щоб Той раптово прийшов до Свого храму; Його храму ста сорока чотирьох тисяч.

Тоді, у 2024 році, перше випробування — випробування підвалин, випробування того, хто встановлює видіння — те видіння, що запечатує останок. Внутрішнім видінням, яке запечатує останок, є видіння Христа в десятому розділі, а зовнішнє видіння — це видіння, встановлене антихристом, а антихрист — Рим. Внутрішнє видіння Христа і зовнішнє видіння антихриста. Запечаткування — це утвердження в істині як духовно, так і розумово; і внутрішнє видіння десятого розділу є духовним, а зовнішнє видіння одинадцятого розділу — інтелектуальним. Розуміння та відповідний досвід обох видінь є необхідними критеріями для кожного, хто буде запечатаний, як це представив Даниїл у першому вірші десятого розділу книги Даниїла.

У третьому році Кіра, царя Персії, було відкрито Даниїлові, якого називали Валтасаром, слово; і те слово було правдиве, але призначений час був далекий; і він зрозумів те слово й мав розуміння у видінні. Даниїла 10:1.

Альфа-випробування підвалин стосувалося чотирнадцятого вірша одинадцятого розділу книги Даниїла; воно було паралеллю до того самого основоположного випробування міллеритів, і саме це випробування було єдиною контроверзією з історії міллеритів, яка представлена на таблиці, про яку в книзі Авакума сторожеві було велено написати й виразно викласти. Основоположне випробування 2024 року було зішестям першого ангела, як представлено 11 серпня 1840 року, 1888 року та 9/11.

Той ангел також зійшов як Михаїл, бо Михаїл — той, хто воскресив Мойсея, який разом з Іллею був воскресений останнього дня 2023 року. Це воскресіння Єзекіїль представляє як звершене пророцтвом чотирьох вітрів, яке Сестра Вайт називає розгніваним стримуваним конем, тобто ісламом 11 серпня 1840 року та 9/11. Альфа-випробування було засадничим випробувальним зовнішнім видінням. Омега-випробування було б внутрішнім завершальним видінням.

Чому мають існувати альфа й омега, після яких настає третє випробування? Саме це питання я й порушую. Альфа-видіння зовнішнього випробування 2024 року є першим із трьох випробувань. Це основоположне випробування слід скласти, щоб бути допущеним до участі в завершальному випробуванні омеги. Ці два випробування мають іншу пророчу природу, ніж третє випробування. Третє випробування є лакмусовим тестом, який засвідчує, чи кандидат справді пройшов попередні два етапи.

Перше випробування — це фундамент, а друге випробування — завершений храм. Фундамент храму було закладено за часів першого указу про вихід з Вавилону. За часів другого указу храм було завершено. Третій указ відрізнявся, бо в ньому було відновлено національний суверенітет Юди, що надало їй повноваження притягати до відповідальності за цивільні та релігійні злочини. За третього указу правосуддя відновлюється. У 2024 році засадниче альфа-випробування розділило тих, хто перебував у майже порожній кімнаті чоловіка з щіткою для сміття.

Омега-випробування — це момент, коли храм завершений, що символізується покладанням верхнього каменя. Завершення храму — це Церква Торжествуюча, яка утверджується, коли кукіль усунуто. У сні Міллера завершення храму настало тоді, коли дорогоцінності були знову вкинуті до більшої скрині «без жодних видимих зусиль з боку чоловіка, який кидав їх туди». Після того як Міллер ідентифікує чоловіка зі щіткою для сміття, який кидав дорогоцінності у більшу скриню, він завершує своє свідчення словами: «Я вигукнув від великої радості, і той вигук розбудив мене».

Зверніть увагу, що гучний клич Міллера, який пробуджує, був підсилений «радістю». Радість є символом тих, про яких у Йоїла сказано, що вони мають «нове вино», а «сором» — на інших, що п'ють вино, які відсічені від нового вина. Північний Клич, який пробуджує Міллера, настає після того, як чоловік із щіткою для бруду викидає коштовності у більшу скриньку. Більша скринька сповнена коштовностей, які були відділені від сміття й вкинуті у скриньку, яка є водночас і храмом ста сорока чотирьох тисяч, і вісткою Північного Кличу. Храм довершується у другому указі, або у другому ангелі, або у другому та омега-випробуванні. У сні Міллера омега-випробування зображене тоді, коли відчиняються небесні вікна.

І почув я, наче голос великого множення, і наче голос багатьох вод, і наче голос могутніх громів, що промовляли: Алілуя! Бо зацарював Господь Бог Вседержитель. Радіймо й веселімося і воздамо Йому честь, бо прийшло весілля Агнця, і дружина Його приготувала себе. І їй дано було зодягнутися у вісон чистий і білий, бо вісон — то праведність святих. І каже мені: Напиши: Блаженні покликані на весільну вечерю Агнця. І каже мені: Це істинні слова Божі. Об'явлення 19:6-9.

22 жовтня 1844 року «чотири пришествя Христа» сповнилися, і кожне з них знайде ще досконаліше сповнення при скорому настанні недільного закону. Він прийшов як Посланець Заповіту, у виконання виплавлення й очищення левітів у третьому розділі Малахії. Він прийшов, щоб одержати Царство, у виконання Даниїла 7:13. Він прийшов, щоб

очистити святиню, у виконання Даниїла 8:14, і також прийшов до шлюбу. Шлюб відбувається, коли наречена приготувала себе.

«Коли ж дозріє плід, він негайно посилає серпа, бо настали жнива». Христос із палким бажанням очікує виявлення Себе у Своїй Церкві. Коли характер Христа буде досконало відтворений у Його народі, тоді Він прийде, щоб узяти їх Собі. Наглядні уроки Христа, 69.

"Світ може бути попереджений лише", згідно з натхненням, "бачачи чоловіків і жінок" із печаттю Божою під час кризи недільного закону.

"Діяльність Святого Духа полягає в тому, щоб переконувати світ у грісі, у праведності та в суді. Світ можна застерегти лише тоді, коли він побачить, що ті, хто вірить істині, освячені через істину, діють за високими й святими принципами, виразно окреслюючи чітку межу між тими, хто дотримується Божих заповідей, і тими, хто топче їх під ногами. Освячення Духом засвідчує відмінність між тими, хто має Божу печатку, і тими, хто дотримується неправдивого дня відпочинку. Коли прийде випробування, буде ясно показано, що таке знак звіра. Це — дотримання неділі. Ті, хто, почувши істину, продовжують вважати цей день святим, носять ознаку людини гріха, яка задумала змінити часи й закони." Школа біблійної підготовки, 1 грудня 1903 року.

Коли наречена приготується, настають жнива. Жнива починаються зі збирання приношення первоплодів пшениці, що підноситься як коливальна жертва, знамено. Спершу збираються первоплоди, які в книзі Об'явлення становлять сто сорок чотири тисячі, а потім інша отара, тобто велике множество. Знамено — це його могутнє військо, і його могутнє військо зодягнене в тонкий білий вісон. Під час весілля храм ста сорока чотирьох завершується до суду недільного закону, і той храм є не лише більшою скринькою Міллера, але й Церквою тріумфуючою, що має всі дари, включно з духом пророцтва.

І я впав до його ніг, щоб поклонитися йому. І він сказав мені: Гляди, не роби цього; я — співслужитель твій і братів твоїх, які мають свідчення Ісуса; поклоняйся Богові, бо свідчення Ісуса — це дух пророцтва. Об'явлення 19:10.

Сто сорок чотири тисячі — це ті, хто має свідчення Ісуса, а свідчення Ісуса викладене «рядок на рядок» як у Біблії, так і в Дусі Пророцтва. Коли лаодикійський рух ста сорока чотирьох тисяч перетвориться на філадельфійський рух ста сорока чотирьох тисяч, усі вони застосовуватимуть методологію «рядок на рядок», щоб представити своє свідчення. Це свідчення є поєднанням божественної крові та людського свідчення.

І вони перемогли його кров'ю Агнця і словом свого свідчення; і не полюбили свого життя навіть до смерті. Об'явлення 12:11.

Свідчення людства, поєднане з кров'ю божественності, — це свідчення Мойсея та Агнця. Мойсей — людство, альфа щодо крові божественності Агнця-Омеги. Усі дари відновлюються, щойно наречена приготує себе, і, як могутнє військо, зодягнене у білий вісон, вона посідає своє місце як стяг Господнього наступального війська. Той бойовий

марш починається, коли наречена приготована й зодягнена у білий вісон; тоді відчиняються небесні вікна, як це було в сні Міллера.

І я побачив небо відкрите, і ось — кінь білий; і Той, Хто сидів на ньому, зветься Вірний і Істинний, і в праведності Він судить і веде війну. Очі Його — немов полум'я вогню, а на голові Його — багато діадем; і має Він Ім'я написане, якого ніхто не знає, крім Нього Самого. І зодягнений Він в одягу, умочену в кров; і Ім'я Його — Слово Боже. І війська, що на небі, слідували за Ним на білих конях, зодягнені у вісон, білий і чистий. І з уст Його виходить гострий меч, щоб ним уражати народи; і Він правитиме їх жезлом залізним; і топче виноградне чавило люті та гніву Бога Всемогутнього. І на одязі Його і на стегні Його написане Ім'я: ЦАР НАД ЦАРЯМИ І ГОСПОДЬ НАД ВОЛОДАРЯМИ. Об'явлення 19:11–16.

Коли чоловік зі щіткою для сміття входить у порожню кімнату і відчиняє вікна, він збирає дорогоцінні камені і викидає їх у більшу скриньку «Омега». Джеймс Вайт ототожнив би ті дорогоцінні камені з Божим народом, але Вільям Міллер сказав би вам, що символи мають більш ніж одне значення і що дорогоцінні камені представляють не лише розсіяні основоположні істини, але й розсіяні дорогоцінні камені, що на короні, яка піднесена, представляючи Христове Царство слави.

І Господь, Бог їхній, спасе їх того дня, як отару свого народу: бо вони будуть, як каміння вінця, піднесені як знамено над його землею. Захарія 9:16.

Омегове, друге випробування, що настає після засадничого альфа-випробування Риму, яке утверджує видіння, є увінчувальним омеговим випробуванням. Воно є завершенням храмового випробування, яке передує третьому лакмусовому випробуванню суду. Це випробування очищує, відділяючи дві категорії поклонників одна від одної, розмежовуючи мудрих і нерозумних на підставі елею, який є вісткою, або, як Сестра Вайт назвала це у своєму коментарі щодо синагоги в Капернаумі, — «слова істини».

Капернаум — це місце, де, за Євангелієм від Івана 6:66, Ісус водночас втратив найбільшу кількість учнів, і ті учні ніколи не повернулися. Капернаум, як найбільше випробування учнівства в часи Христа, є символом випробування «омега» учнівства в часи Христа, яке, своєю чергою, слугувало б типом випробування «омега» учнівства в трьохетапному процесі випробування, що розпочався 2023 року. У Капернаумі це випробування було представлене Хлібом Небесним і виявило поразку юдеїв у контексті їхньої нездатності зрозуміти пророцтво через їхнє небажання прийняти, що коли Ісус говорив про природні речі, це належало розуміти у духовному значенні.

Ми продовжимо їх у наступній статті.

Промова Христа в синагозі про хліб життя стала переломним моментом в історії Юди. Він почув слова: «Якщо не будете їсти плоті Сина Людського і не будете пити Його крові, не маєте в собі життя». Івана 6:53. Він побачив, що Христос пропонує духовне, а не земне благо. Він вважав себе далекоглядним і думав, що бачить, що Ісус не матиме шанси, і що Він не зможе дарувати Своїм послідовникам високого становища. Він

постановив не поєднувати себе з Христом настільки тісно, щоб не міг відступити. Він стежитиме. І він стежив.

"Відтоді він висловлював сумніви, які бентежили учнів. ..." Бажання віків, 719.

Перше випробування

Погляд, який Ісус спрямував на корисливого Юду, переконав його, що Учитель проник крізь його лицемірство і прочитав його підлий, нищий характер. Це був більш безпосередній докір, ніж Юда раніше отримував. Це його роздратовало, і тим самим було відчинено двері, через які Сатана увійшов, щоб опанувати його думками. Замість того щоб покаятися, він замислив помсту. Ужалений усвідомленням свого гріха і доведений до шаленства тим, що його провина стала відомою, він підвівся від столу і пішов до палацу первосвященника, де застав раду, що зібралася. Він був пройнятий духом Сатани і поведився як позбавлений розуму. Винагорода, обіцяна за зраду його Учителя, становила тридцять срібняків; і за суму, значно меншу, ніж коштувала скринька з миром, він продав Спасителя.

У душі й на ділі багато хто уподібнюється Юді. Доки зберігається мовчання щодо осередку зарази в їхньому характері, відкрита ворожнеча не виявляється; але коли їх викривають, їхні серця сповнюються гіркотою. Youth Instructor, 12 липня 1900 р.

Друге випробування

"Перед Пасхою Юда вдруге зустрівся зі священниками та книжниками і остаточно уклав угоду видати Ісуса в їхні руки. . . . Юда тепер обурився учинком Христа, який умив ноги Своім учням. Якщо Ісус міг так принизити Себе, думав він, то Він не міг бути царем Ізраїлю. Уся надія на світську честь у дочасному царстві була зруйнована. Юда переконався, що, йдучи за Христом, нічого не здобуде. Побачивши, як, на його думку, Він принижує Себе, він утвердився в намірі відректися від Нього і визнати себе обманутим. Він був одержимий демоном і постановив довершити справу, на яку погодився, зрадивши Свого Господа." Бажання віків, 645.

Остаточне рішення

У подиві й замішанні від викриття його наміру Юда поспішно підвівся, щоб вийти з кімнати. «Годі Ісус сказав йому: Що робиш, роби швидше. . . . Він же, прийнявши умочений шматок, негайно вийшов; і була ніч». Ніч була для зрадника, коли він, відвернувшись від Христа, увійшов у темряву зовнішню.

Поки цей крок не було здійснено, Юда ще не вийшов за межі можливості покаяння. Але коли він полишив присутність свого Господа та інших учнів, остаточне рішення було прийнято. Він переступив межу.

Дивовижним було довготерпіння Ісуса у Своему ставленні до цієї душі, що зазнавала спокуси. Не було оминуте нічого з того, що могло бути зроблене для спасіння Юди. Після того, як він двічі уклав угоду зрадити свого Господа, Ісус усе ж дав йому нагоду

для покаяння. Прочитавши таємний намір серця зрадника, Христос подав Юді останній, переконливий доказ Своєї божественності. Це було для фальшивого учня останнім покликом до покаяння. Не було оминуте жодного звернення, на яке тільки було спроможне бого-людське серце Христа. Хвилі милосердя, відкинуті впертою гординею, повернулися ще дужчим припливом упокорюючої любові. Та хоча викриття його вини і вразило та стривожило його, Юда лише ще більше затвердився у своєму намірі. Із сакраментальної вечері він вийшов, щоб довершити діло зради.

Проголошуючи горе Юді, Христос також мав на меті вияв милості щодо Своїх учнів. Так Він дав їм вирішальний доказ Свого месіанства. "Я кажу вам наперед", — сказав Він, — "щоб, коли це станеться, ви повірили, що Я Є." Якби Ісус зберіг мовчання, ніби не відав про те, що має впасти на Нього, учні могли б подумати, що їхній Учитель не має божественного передбачення і що Його застали зненацька та зрадили до рук убивницького натовпу. Роком раніше Ісус сказав учням, що Він вибрав дванадцятьох, і що один — диявол. Тепер Його слова до Юди, які показували, що його зрада була цілком відома Його Учителеві, мали б зміцнити віру істинних послідовників Христа під час Його приниження. А коли Юда дійшов би свого жахливого кінця, вони згадали б те горе, яке Ісус проголосив зрадникові. Бажання віків, 653-655.